

Publicerad 2007-10-11 13:45 av Erik Wiberg

En sommardröm om vinter, del 3

Så kom anfallet
då när allt såg vackert ut
Ett svart hål anföll

Jag såg in i solen
och visste om faran

Så kom vetskapen
ett obetydligt giftermål
men sida vid sida ska vi gå

Du skakade som ett löv
frös du eller ville ingen väl

Så stelnar hav och tankar
istidernas vår och låga moln
gåvor handlas allt tidigare

Vi omfamnade tråden
krampaktigt och kärleksfullt

Så flög landskap förbi
120 km/h in i framtiden
visshet är lasten som missbrukas

Ni såg oss hålla hand och le
men aldrig tårarna i regnet

Skrik, jag hör inte
mörkret är vår ovän

Känn inte efter, drick
här där världen snurrar står allt still

Tänk inte efter, du vet
våga tänka försent och säga fel

Lyssna inte, du vet bäst
orka lyfta och följ flyttfåglarna

Vakna ur din sommardröm om vinter

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik Wiberg med Poeter.se id #14300 innehar upphovsrätten